

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXVII. In Dedicatione Ecclesiæ. Templum in Templo. Thema.
Hodie in domo tua oportet me manere. Lucæ. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](#)

DISCURSUS XXVII.

In Dedicatione Ecclesiæ.

Templum in Templo.

THEMA.

Hodie in domo tua oportet me manere.

Luc. 19.

SYNOPSIS.

- I. Antiquissima est, & in veteri testamento conjueta celebra-tio Dedicationis Templi, non simpliciter structuræ vel actus Dedicationis, sed potius cum reflexione ad Templum spirituale, quod sunt animæ Christianæ in Templo materiali, cuius sanctitas renova-vanda.
- II. Aptè hoc die legitur Evan-gelium de Zacheo, qui & ipse effectus est Templus spirituale, & eius quoq; domus, quam Christus ingredi digna-tus est, dum ipse quasi ex lapi-de peccatoris excitatus est fi-lius Abraæ.
- III. Excepit enim gaudens Chri-stum sicut Philamon & Ban-
- eis Jovem, quorum Casa eâ de causa versa fuit in Tem-plum: quod optandum esset omnibus Christianis, ut essent eorum domus receptacula pauperum, sicut in primitiva Ecclesia, quando ex Templo rum redditibus largè daban-tur eleemosynæ.
- IV. In Dedicationibus multi conveniunt, etiam divites, sed rari Zachei, qui dimidi-um honorum dent pauperibus. Multi alia Templa in Tem-plo sibi fabricant, divites Mamonnae, lascivi Beelphe-gor, & Veneris, iracundi Martis, &c.
- V. Domus verò Dei deberet es-se domus orationis, sed tales

faciunt eam speluncam latronum, per vitia quae in illis committunt, irreverentiam quam exercent. Et.

VI. Iacob erigens aram Deo dicebat terribilis est locus iste, Et tamen peccatores non pavent ubi non est solùm umbra sed veritas. Multi puniti qui Ecclesias in honorarunt, ut viatores in Campania.

VII. Et in Gallia Santonis citharœdus. Ideò Stephanus Papa VI. in altari se vertit, Et corripuit immodestos in Ecclesia.

VIII. Si Christus in templo non toleravit ementes Et vendentes necessaria pro sacrificio,

quomodo tolerabit delicta? Nullum peccatorem punivit per seipsum, nisi hos nundinatores, ut constaret quantum ipsi displaceat prophanatio Templi.

IX. Ecclesia est quoddam colum terrenum, in quo nibil indecens admitti debet; unde S. Nonna Et alij sancti mira modestia in illo usi. Totus olim mundus Templum fuit: nunc nusquam minus est Tempulum quam in Templo. S. tamen Adelardus ubiq; Tempulum habuit, quem si imitari non possumus, saltem studeamus esse spiritualia Templum in Templo materiali.

Hodie in domo tua oportet me manere. *Luc. 19.*

I.

Tam vetusta est celebritas dedicacionis Templi, ut antiquitate præcellat omnes alias Sanctorum festivitates. Etenim iam olim in veteri testamento solennissimè celebratam Dedicacionem Templi Salomonis testantur sacræ paginæ, cum tamen nullius sancti sive Patriarchæ sive Prophetæ festiva recoleretur memoria. Templum Salomonis ter Dedicatum est: primò ab ipso Salomone: *Dedicaverunt domum Dei Rex Et universus populus.* Secundò post quadringen-

3. Reg. 8.
2. Paral.
6.

gentos & decem annos cùm à Chaldæis fuisse ever-
sum , & permittente Cyro Rege iterum reædifica-
tum per Esdras. Tertio cùm à gentibus profana-
tum ac dirutum restauravit Judas Machabæus.
Nulla verò fuit solennior Dedicatio quàm prima.
Dignum toto mundo spectaculum videre in unam
civitatem congregatum penè universum populum
Israël , & per octiduum offerentem sacrificia , *bo-*
um viginti millia, arietum centum viginti millia: Re-
gem ipsum in medio populi supra basim æneam
genuflexum publicas ad Deum preces fundentem ;
gaudia & tripudia universi Israël ; ingentem nume-
rum Musicorum canentium & ludentium ; ditissi-
ma donaria Regis & populi oblata templo. Et hæc
omnia ut honor exhiberetur domui Dei , in qua
tamen non habitavit ipse Deus , sed solum Arcæ
continens virgam Moysis , pauxillum de Manna ,
duas tabulas lapideas , in qua erat lex conscripta ,
quæ non fuerunt nisi umbra , & figura Dei & novæ
legis. Dedicantur Tempa etiam apud nos Christi-
anos , tametsi non tam sumptuosa , nec cum tanta
solemnitate , meritò tamen cum maiori devotione ,
quia sunt habitaculum veri Dei. Sed cur obsecro
hæc Dedicatio honoratur annua celebratione ? cur
quotannis diem primæ Dedicationis festivum ha-
bent singulæ Ecclesiæ ? Divi Thomæ , Bonaventu-
ræ & aliorum Theologorum assertio est : *Non cele-*
bratur festum nisi de sancto. Quale sanctitatis obje-
ctum est in Dedicatione ? Templum quidem est
domus Dei , sed tamen si materialia eius spectentur
non est aliud quàm congeries quædam lapidum &
lignorum , quibus nullus cultus nulla veneratio se-
cundum se debetur. Ipse Dedicationis actus pera-
gi-

r. Esdræ.
5.
r. Ma-
chab. 4.

D. Tho. 4.
p. q. 27.
a. I.

gitur ab Episcopo, Clero, & populo, qui licet sit aetius Religionis pius & sanctus, potest tamen accidere, ut extrinsecè vitietur, si multi ad eum concurrant, qui non operentur ex pietate & devotione, sed quandoq; ob finem longè diversum, & etiam malum : ac proinde hic actus non potest esse obiectum celebritatis. Quid ergo celebramus hodie? Definiat quæstionem S. Thomas de Villanova: *Non tam his materialibus, quam spiritualibus Templois hæc solemnitas impenditur, & cum hoc agitur, aliud intelligitur.* Vult dicere, dum memoriam recolimus quondam peractæ Dedicationis Templi, habemus pro obiecto cultum Dei, non tam ut inhabitantis Templum materiale, quam ut sanctificantis Templum spirituale. Nam ut ait Apostolus: *Templo Dei sanctum est, quod estis vos.* Quo tendunt etiam illa sancti Augustini: *Quotiescumq; fratres charissimi, altaris vel Templi solennitatem colimus, si fideliter & diligenter attendimus, & sancte ac justè vivimus, quidquid in Templo manufactis agitur, totum in nobis spirituali edificatione completur.* Nostra igitur est hæc solennitas: habemus pro obiecto Deum ut honorandum, colendum in Templo non tam materiali quam spirituali, ut per sanctitatem & justitiam animarum nostrarum efficiamus nosipso viva Dei *Templa.* Ac proinde cum hodierna die convenimus in TEMPLO materiali, necesse est ut renovemus sanctitatem TEMPLI spiritualis, quod est Dedicare Deo TEMPLUM in TEMPLO. Et hoc erit Thema presentis discursus.

II. Quod sancta Ecclesia per universum mundum in Anniversario Dedicationis TEMPLI miram conversionem Zachæi Publicani in Missa &

ser.

*S. Tho. de
Villan.
Conc de
Dedicat.*

2. Cor. 3.

*S. Aug.
ap. cit. S.
Tho.*

sermonibus prælegi mandet, mirum alicui videri possit. Nulla in toto Evangelio de Ecclesia vel templo fit mentio, nec commune quid habet cum Templo Zachæus turbam præcurrens, scandens sycomorum; vocatus & Iesus descendere à Christo, recipiens ipsum hospitio, restituens iniquè parta, & deniq; ex peccatore factus Dei amicus, fidelis, Christianus. Nihilominus si benè expendamus, omnia penè quæ de Zachæo refert sacer historicus, faciunt ad immutationem animarum nostrarum, & documentum præbent, quomodo nos animas nostras formare possimus in viva Dei TEMPLA in TEMPLO materiali. Zachæus ex nominis interpretatione *purus* ad puritatem nos invitat: cupiens videre JESUM, ardens in nobis desiderium præfentiæ divinæ & gratiæ sanctificantis excitare debet: vocatus à Christo, & illicò descendens ex arbore, recessum à malo & accessum ad bonum innuit: excipiens Christum in domo sua gaudens, docet nos devotè frequentare sacramenta & divina mysteria, ac Christo in anima pura præbere hospitium: reddēs injustè acquisita, & ex proprijs insuper distribuens medietatem pauperibus, suadet opera charitatis simul & justitiæ, quæ omnia nobis facienda sunt in Dedicatione Ecclesiæ, si volumus animas nostras dedicare Deo, monenti *Hodie in domo tua oportet me manere*, ut postmodum audiamus dulce illud verbum: *Hodie salus huic domui facta est: eo quod & ipse factus sit filius Abrahæ*. In his quippe verbis insinuantur quædam novi TEMPLI spiritualis dedicatio, imò constructio. Templa construuntur ex lapidibus materialia, ex hominibus spiritualia. De his dicebat Christus postquam monuit: *Facite fructum Dom. Pars II. Aaa di-*

*dignum pœnitentia. &c. Potens est Deus de lapidibus i-
stis suscitare Filios Abraæ. Filii Abrahæ de lapidibus
sunt qui convertuntur ad Deum ex peccatoribus
induratis : ex huiusmodi lapidibus construuntur &
consecrantur viva Dei TEMPLA, quæ in TEM-
PLO materiali honorant & venerantur Deum :*

Fabri polita malleo

Hanc saxa molem construunt.

*canit de justis & justificatis Ecclesia. Talis lapis e-
rat ante conversionem Zachæus, qui ad Christum
conversus meruit ut esset vivum Dei Templum, &
dum recepit Christum in domum suam, illam
quoq; convertit in Templum.*

III. De Philæmone quodam eiûsq; uxore
Baucide in Phrygia habitantibus somniant Poëtæ,
quòd Jovem & Mercurium indutos humanam for-
mam hospitio exceperint, & pro fortunæ tenuita-
te liberaliter tractaverint. Ea benevolentia paupe-
rum colonorum delectatus Jupiter Casam eorum
in Templum convertit. Unde canebat Ovidius :

*Illa vetus dominis etiam casa parva duobus,
Vertitur in TEMPLUM; furcas subiere co-
lumne,*

Stramina flave scunt, aurataq; tecta visuntur.

Optanda esset hæc metamorphosis omnibus Chri-
stianis, ut non tantum ipsorum animæ per rece-
ptionem Sacramentorum verterentur in aurea
Dei habitacula, & viva TEMPLA, sed & domus
eorum materiales essent quædam velut Tempa re-
ceptacula Dei in pauperum & peregrinorum per-
sonis, qualia in primitiva Ecclesia fuerunt omnia
tempa Christianorum. Nam largæ conferebantur
eleemosynæ Ecclesijs, quæ per Antistitum & Sa-

cer-

*Hymn.
Eccles.*

*Ovid. 8.
Metam.*

cerdotum manus egenis viduis, orphanis, ægrotis, aliisque inopia pressis distribuebantur. Imò in hunc finem certi redditus annui Ecclesijs assignati fuerunt ex piorum liberalitate, uti ex S. Chrysostomo licet colligere, qui pro Zelo suo dispone-re volens Antiochenos ad suppeditandam largam Eleemosynam pauperibus, componit primò numerum divitum cum numero pauperum: & cum hi sint longè pauciores, ostendit magnam esse in-humanitatem divitum, qui cùm facile possent, ijs non succurrant. Deinde comparat Eleemosynas Ecclesiæ distribui solitas pauperibus, cum Eleemosynis divitum, ita inquiens: *Et ut eorum (divitum) discas inhumanitatem, unius ultimorum divitum,*
& non valde locupletum habens proventum Ecclesia,
quot per singulos dies viduis sufficiat, quot Virginibus
cogita. Nam ad trium millium ascendit numerum ea-
rum Catalogus, & præter hos quot carcerem ha-
nibus & peregrinis, corpora habentibus mutilata, al-
tari affidentibus &c. & tamen nihil ei de substan-
tijs diminutum est. Itaque si decem duntaxat viri
sic erogare voluissent, nullus esset pauper. Hæc S.
Chrysostomus de sola loquens civitate Antioche-
na. Sed mi sancte Chrysostome, si tuo tempore
fuerunt divites tam inhumani, ut nollent subveni-
re pauperibus, scito nostris temporibus longè esse
inhumaniores, & adeò quidem ut sæpè pauperes
plus sperent obtinere ab alijs pauperibus quam di-
vitibus. Et si veniret ad aliquam urbem Deus pe-
regrinus habitu dissimulato, idem illi accideret
quod Jovi & Mercurio accidisse fabula recenset.
Exclusi fuerunt illi ab omnibus oppidanis, quos in-

*S. Chry-
soft. bom.
33. ad po-
put.*

Aaa 2

ter

ter nihil dubium fuisse locupletes, solus Philæmon pauper agricola illis hospitium exhibuit. Heu me! nolunt hodie divites esse TEMPLA viva Dei! Illos illos divites intelligo qui per fas & nefas, per dolos & fraudes à viduis, à pupillis, à miseris extorquent & corradunt divitias, & alienis spolijs ac rapinis onusti incedunt ut Cameli, sibimet obstruentes viam ad coelum. Rari valde sunt Zachæi, qui dicant: *Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus. Et si quid aliquem defrauda vi reddo quadruplum, videlicet ex altero bonorum dimidio. Participes fac pauperes (monet allegatus Chrysostomus) Et bonus sis dispensator eorum quæ à Deo tibi data sunt.* Porro

*Chrysost.
cit.*

IV. In magnis solennitatibus, uti & in Dedicatione Ecclesie magnus passim concurrit populus, neq; suo tunc desunt officio divites, quo minus & ipsi Templum accedant, intersint divinis officijs. Sed si mihi liceret intueri singulorum corda, & internas cogitationes, quam mira vobis possem exponere! Putatis quod omnes hodie hoc convereritis eo animo ac intentione qua Zachæus Christum excepit? quotusquisq; est solicitus de puritate animæ, de mutanda per pœnitentiam anima sua in vivum Dei TEMPLUM? quotusquisq; ad vocem Christi quam audit vel in Missa vel in Concione cogitat descendere ex arbore præteritæ improbitatis? quotusquisq; ex avaris & iniquis alieni possessoribus cogitat de restitutione non iam quadrupla, sed simpla? quotusquisq; intendit solito liberaliorem erogare in pauperes eleemosynam? Metuo, ne pleriq; in TEMPLO Dei nova sibi TEMPLA profana & detestanda ædificant. Divites erigunt sibi Templum Mamonnæ. *Mamon est nomen dæ.*

*Lyras. in
Luc.*

dæmonis tentantis de Ævitij malè acquirendis, ut inquit Lyranus. Juvenes lasciviæ dediti erigunt sibi Templum Beelphegor sive impudicitiae, de qua D. Zeno : *Deos ipsa genuit (nempe impudicitia) ipsa intulit mundo, per quos, aut in quibus diabolus colitur : ipsa venerem membris nudatam, ut sciat unusquisque ad Idolatriam pertinere luxuriam, ipsa inquam mortuorum se-pulchra convertit in Templa.* &c. Vix enim (aut saltem rari) alia de causa Templum frequentant, quam ut videant & speculenter ex opposito formas, sibiq; erigant altare contra altare. Juvenculæ, domicellæ, imò & sèpè maritatæ, muitas horas absumunt domi ante speculum, seq; comunt & ornant ut similitudo Templi. De quibus David canebat : *Filiæ compositæ, circumornatae ut similitudo Templi.* Tales ad Templum veniunt, ut in jis curiosi Juvenes, & etiam adulti (an potius adulteri) adorent idolum veneris, & in Dei TEMPLO TEMPLUM habent impudicitiae. Mercatores qui nec in Templis cessant cogitare de suis lucris, cambijs, deceptionibus erigunt sibi Templum Mercurij, quem mercatorum juxta & furum Deum agnoscebant antiqui. Iracundi Templum Martis sibi constituunt, dum etiam sèpè inter divina rancores, iras, odia, vindictas spirant. Hæc perstringens S. Chrysostomus ait : *Siquis corrumpere Matronam conatur, locum hunc (idest Templum) maximè idoneum putat. Emere quid aut mercari lubet ? magis idonea Ecclesia est quam forum. Sæpius enim de rebus hic quam in officinis loquuntur. &c.* Nihil ferè est, quod non libentius in templis tractemus quam domi : hinc tanta Templorum irreverentia, tantus divinorum neglectus, ne dicam contemptus : curiosa circumspectio, Epistolarum rele-

D. Zeno
serm. de
pudicit.

Psal. 143.

S. Chry-
soft. hom.
30. in Ep.
I, ad Cor.

A a a 3

ctio,

Etio, novellarum communicatio, garitus, joci risus iam sunt communes magis quam oratio.

V. Mi Christe memini te dum in terris versareris, & adverteres in templo Hierosolymitano (quod erat tantum umbra nostratum) negotiatores ementes ac vendentes boves ac columbas quae erant materia sacrificiorum, Zelo divini honoris impulsu flagello ejecisse & mensas nummulariorum evertisse: quonodo nunc pateris longe deteriora in tuis sanctis Templis? annon verius modo dicere potes: Domus mea domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum. Superbi iracundi, avari, lascivi ingrediuntur & illic sua quisque negotia tractat, quasi versarentur in Theatris, foris, compitis, officinis mercatoribus, lupanaribus. Et tanta est tua patientia ut dissimiles? Mirabatur olim Chrysostomus suo tempore, quod non puniantur divinitus, qui in Ecclesijs risui, jocis, cachinnis, garritibus operam darent, ut exclamaverit: *Celebratur oratio, omnes jacent segnes, juvenes & senes, piacula magis quam juvenes, ridentes, cachinnantes, colloquentes (nam & hoc factum audiui) & alijs detrahentes super genua positi.* Ec. Et post nonnulla interjecta adjungit: *Video rursum & alios loquentes rectos dum oratio celebratur; eorum verò leviores non solum dum oratio perficitur, verum & dum Sacerdos benedicit. O rem horrendam! quando salus erit? quando Deum placare poterimus?* Ec. Et id profectò tremendum est, quod buc non venis ludum auctoream obiturus, & tamen stas incompositè. Necis quod cum Angelis constitisti? cum illis cantas, cum illis Deum laudas, & stas ridens? Quod fulmen non torqueatur non tantum in istos, verum & in nos, nonne mirandum?

S. Chrysostom. 40. ad popul.

dum? Sunt enim ista fulmine digna. Hæc sunt aurei oris ferrea verba. Sed quid diceret Chrysostomus si hodie ingrederetur aliqua Templæ, & illic observaret oculorum nictus & nutus juvenum ad puellas, imò & colloquia inter eosdem ubi promiscuè uterque sexus toleratur in subsellijs: audiret condici locum, tempus, signum occulti conventiculi ad sceleræ: audiret ab alijs convitia & maledicta in Sacerdotem protrahentem diutius Missam, in Concionatorem veritatem professum, in transeuntes vel advenientes quorum sunt inimici: videret, quod ætate nostra factum (horresco referens) in ipso templo pugnas, duella, homicidia. Et non sunt ista fulmine digna? TEMPLUM Dei fecere speluncam latronum, in TEMPLO Dei TEMPLA erigere Idolorum & scelerum?

VI. Peregrinanti olim Patriarchæ Jacobo & somno oppresso, visi Angeli per scalam descendere & ascendere, summitati verò scalæ ipsum Deum innixum. Excitatus à somno Jacob & obstupefactus ait: *Terribilis est locus iste: non est hic aliud nisi domus Dei & porta cœli.* Quid rogo terribile videbatur Patriarchæ in isto loco, an Dei conspectus, an Angelorum ultro citróque meatio? *Terribilis est,* inquit *locus.* Ad quæ Rupertus Abbas. *Notandum quod Jacob non ipsum Dominum, sed locum exparvescit,* & *Terribilem esse dicit. Talis autem locus Ecclesia Dei est, & in ea terribilia Dei opera patranda.* Nimirum contra eius violatores. Pavent sancti locum habitationis Dei, & non paveant impij peccatores? Quod Deus non semper fulminet, non semper puniat sceleræ & irreverentias *Templis* exhibitas, est eius qua clementiæ qua patientiæ attribuendum:

nihil-

Gen. 28.

*Rup. Abb.
lib. 7.*

nihilominus timenda est eius justitia , quam saepè in profanatores locorum sacrorum exercuit. In Campania fuit aliquando vetus Templum S. Marci Episcopi & Martyris Atinensis , quod cum iam dirutum viatores fortè transirent, illic jumenta sua collocarunt per noctem , ignorantes ibi sancti Lipsana esse condita. Moniti tamen à scēmina vicina locum esse Deo dicatum , perseverarunt. Orto mane iter prosecuti illico senserunt vindicem Dei manum. Nam vix ad jactum lapidis progressis unum jumentum corruit & crepuit , & alterum similiter nondum exacto stadio. Idem accidit alijs ibi dem pernoctantibus Calabris Mercatoribus quorum Asinum in Ecclesia alligatum nocte aggressus lupus voravit. Tertio item , qui in eadem Ecclesia Asinum pedi suo alligaverat ne cum ipse indormisset , posset abscedere : nam fures noctu ingressi Ecclesiam præciso fune Asinum abduxerunt *Vos autem fecistis illam speluncam latronum.* Et multò magis vos qui in Ecclesia negotiamini , qui amores in honestos conciliatis , qui proximo detrahitis &c. hæc quippe longè graviora sunt quàm si animal irrationale ingrediatur Ecclesiam , quanquam & hoc induentes profanent Tempa , & peccent.

VII. Ecclesiam S. Eutropij Martyris Episcopi

Henschen.
To. 3. Aprilis d.
30. in vit.

Santonensis in Gallia fortè Citharoedus quidam ingressus lucri causa Citharam pulsabat subsiliens: illico adsuit vindex Dei manus: nam in conspectu omnium supinus cecidit , & videbatur iam iam exspiraturus. Collecto dein anhelitu agnovit peccatum , Deo & sancto emendationem promisit , & pristinæ restitutus est sanitati. Sed paulò post oblitus promissi cum iterū per Ecclesiam circuiret peregrini

grinorum vigilias, eōsq; cithara sua potius ad vanitatem quam devotionem impelleret, terrae repente allisus spumans ac frendens dentibus suamet membra lacerare cœpit, acsi maligno fuisset corruptus spiritu. Adhæc Citharæ chordæ disruptæ sunt, ipsa Cithara occulta vi in altum sublata rursum decidit & confracta est cum omnium stupore agnoscentium penitentiam Dei. Ille vero miser deportatus domum postridie vitam clausit. *Terribilis est locus iste.* Idcirco cum sciret Ecclesiam Dei talem esse locum Stephanus Papa VI. & animadverteret a nonnullis irreverentiam Templo exhibitam dum ipse Missam celebraret, sub ipsa Missa ad populum conversus exclamavit: *Pavescite illum qui flagello factio de funiculis eiecit vendentes de Templo.* Quod etiam hodie dictum esto omnibus qui huc alia de causa quam adorandi Dei convenerunt: qui non satis memores in eius conspectu se stare, ad vana, ad illicita, ad nugas, ad garritus se convertunt. *An ignoras Ecclesiam Dei officinam Medicam esse Et portum? si in portu fluctibus agiteris ubi postea quiesces?* aiebat S. Anastasius Sinaita.

VIII. Ut modo insinuatum est Christus flagello ē funiculis confecto eiecit ementes & vendentes ē templo, quod factum summè mirantur SS. Patres. Unde Venerabilis Beda aiebat: *Si Dominus nec ea volebat venundari in Templo, que in Templo volebat offerri, quanta putas animadversione puniret, si invenisset ibi aliquos risui vel vaniloquio vacantes, aut alij cuilibet vitio mancipatos?* Sanè emere, vendere, negotiari, non est de se actus illicitus aut malus: si ergo hoc Deus in Templo suo non tolerat, quanto magis indignabitur si illic

Dom. Pars II.

B b b

exer-

Baron. ad
an. 890.

S. Anaf.
sin. de sa-
cra syna-
xi.

Beda hom.
7. de
Quadrag.

Cæsar ser.
33.

S. Vin-
cent. ser.
3. Dom.
invoca-
vit.

S. Nilus
in Ascetic.
S. Germ.
de Eccl.
Theo.

exerceantur actus peccaminosi, si contingat, ut aiebat Cæsarius, quod *Multi cum parvo peccato ad Ecclesiam veniunt, & cum multis ac magnis ab Ecclesia revertuntur.* Observat verò singulariter S. Vincentius Ferrerius quòd nusquam legatur Christus per seipsum aliquem peccatorem punivisse, nisi eos solummodo qui Templo irreverentiam exhibuerunt negotiando. *Non legitur quod Christus unquam proprijs manibus peccata correxerit, nisi hic, quia fecit flagellum de funiculis.* Hic apparent quantum displicet is qui tangit Ecclesiam. Reges & Principes per substitutos punire solent, per seipsonos verò gratias elargiri. Idem solet agere Deus, sed ubi honor eius violatur, ubi Ecclesia sponsa eius inhonoratur, per se punire vult, ut ostendat quantoperè illis indignetur qui debitam reverentiam TEMPLO non deferunt. *Pavescite illum qui flagello factō de funiculis eiecit vendentes de Templo.*

IX. Proinde mi Christiane, mi Auditor: Ecclesiam ut cœlum adi, & nil in ea aut loquere aut age, quod terram sapiat, uti monebat S. Nilus: & eodem sensu S. Germanus: *Ecclesia est terrenum cœlum, in quo supercœlestis Deus inhabitat, & inambulat.* Nihil indecens, nihil profanum, nihil defectuosum aut vitio affine locum habet in cœlo: si viva fide agnoscis te stare aut flectere coram Deo in medio Angelorum; utique modestiæ & pietatis, & puritatis memor eris. De S. Nonna matre S. Gregorij Nazianzeni ipse testatur sanctus filius, quod in templo nunquam locuta sit, nunquam altari terga verterit, nunquam ad pavimentum spuerit, tanta erat eius erga locum Deo sacratum locum *Terribilem reverentia.* *Cur non illi quoque ad laudem præclarum sit,*

(in-

(inquit S. Gregorius) quod silentij honore sancta coluerit, quod venerandæ Mensæ nunquam terga verterit, nec diuinum solum confutando inquinaverit. Agnoscebat hæc sancta, quod domus Deo dicatae sint habitacula Dei, quod illic Deus sit omni studio colendus & adorandus, quod *Terribilis sit locus*, ubi Deus habitat, qui sicut bonis præmia paratus est dare, ita improbis poenas in promptu habet. Olim totus Mundus **TEMPLUM** erat, ut canit Claudius Mærius, cum de Caini & Abelis sacrificijs agit:

*Mox niveo sacra exurgunt altaria saxo
Agnovitq; hæc prima recens altaria Mundus:
Ante à totus enim convexo tramite cœli
TEMPLUM mundus erat. - - -*

Unicum deinde fuit Hierosolymis. Apud nos Christianos sunt innumera, in omnibus urbibus, oppidis, pagis, sed ut dolet Chrysostomus: nunc cœtra omnia facilius in Ecclesia deprehendes quam Ecclesiam ipsam, quia scilicet non exhibetur ei debitus honor & reverentia, quia cum ipsis Christiani ingredientes Ecclesiam deberent esse viva TEMPLA in TEMPLO, faciunt non tantum materiale **TEMPLUM**, sed & animam suam *speluncam latronum*. Imitemur S. Adelardum Corbeiæ Abbatem, qui non contentus Deum colere in TEMPLO materiali, sibiipsi in anima sua **TEMPLUM** fecit, ut ubique quasi hospitantem in anima sua Deum coleret ac veneraretur. De eo vita Author: **TEMPLUM** autem spiritus suam fecerat animam, veritasque habitaculum. Idcirco ut mihi visum est, totus ubique secum, totusque cum Deo erat, ac solicitus cum eo gradiebatur. Si vero hoc præstare non possumus, saltem simus in **TEMPLO TEMPLA** Dei. De

Bbb 2

Stra-

S. Greg.
Naz. orat.
in laud.
patris S.
Greg.
Theologi.

Claud.
May. lib.
3. Pæm.

Chrysost.
hom. 38.
in Ep. ad
Corinth.

Paschaf.
Radb. in
vita cap.
8. ap. Bol-
lan. 2.
Jan.

Athenæ.
Deipnosc.
lib.

Stratonico quodam refert Athenaeus , quod cum
 versaretur apud Malistam (vel Malyfin) Laconiae ur-
 bem , ibique viderit multa Templa , paucos homi-
 nes , progressus ad forum clamare coepit *Audite
 Tempa.* Ego meliori sensu haec ad vos possum di-
 cere AA. mei : *Audite Tempa.* An nescitis quoniam
 membra vestra **TEMPLO M** sunt *Spiritus sancti*,
 qui in vobis est? **ET TEMPLO M** Dei sanctum est quod
estis vos. Mementote quid sitis , quid esse debeat is,
 ubique locorum quidem , sed praesertim in **TEM-
 PLO** Dei , in Ecclesia quam frequentatis : & si quid
 haec tenuis neglectum est , hodie in Anniversario
 Dedicationis huius Ecclesiae celebrate novam De-
 dicationem Animæ vestræ cum Zachæo. Nam &
 ad vos clamat Christus : *Hodie in domo tua oportet me
 manere.* Ut deinceps audiatis *Hodie salus huic domui fa-
 ita est:* & sitis (quod opto singulis) viva Dei
TEMPLA in **TEMPLO** , sancta in san-
 cto. Amen.

DIS